

The American Conservative: Námesačná Európa kráča do konfliktu, ktorý nemôže vyhrať

- CZ24 News | 30. listopadu 2022

EU: Keď som bol nedávno vo Varšave, dostal som sa do niekoľkých intenzívnych diskusií s Poliakmi o vojne na Ukrajine, píše konzervatívny žurnalista Rod Dreher. Prinášame preklad jeho komentára

Ilustračné foto

“Poliakov mám naozaj rád a vážim si ich a cením si, ako sa poľská a maďarská vláda postavili bok po boku proti diktatúre vokov v Bruseli. A smútim nad tým, ako vojna na Ukrajine spôsobila hlboké rozdelenie medzi nimi. Poliaci sú mimoriadne agresívni v obrane Ukrajiny a v podpore vojny proti Rusku. Nenávidia Rusov, a to z úplne pochopiteľných historických dôvodov. Maďari tiež nie sú fanúšikmi Rusov, z podobných historických dôvodov, ale od začiatku presadzujú nejakú mierovú dohodu, skôr než vojna ekonomicky zničí Európu, alebo ešte horšie. Poliaci to považujú za slabosť voči Putinovej agresii.

Poľskému priateľovi, s ktorým som sa o tom zhováral, som povedal, že rétorika, ktorú počúvam z jeho strany, mi pripomína spôsob, akým som ja a ľudia ako ja mysleli a hovorili po 11. septembri. Všetko, čo nebolo plnou podporou vojny v Iraku, sme odmietali ako slabosť, zbabelosť, ako hlúpe odmietanie pochopiť realitu hrozby islamského terorizmu. Ľudí, ktorí varovali pred vojnou, sme nepočúvali, pretože náš strach a odpor k nepriateľovi boli také veľké. A dovolili sme si doviest našu krajinu a Irak

do katastrofy.

“Áno, ale Irak nie je Rusko,” povedal môj priateľ rozumne. “Neboli tam žiadne zbrane hromadného ničenia. Irak nemá nič spoločné s 11. septembrom. Rusko napadlo Ukrajinu.”

To je pravda, pripustil som; analógia je obmedzená. Ale ja hovorím o spôsobe diskurzu a rétorike, vysvetlil som. Musíme sa vedieť navzájom počúvať, argumentovať čo najnezaujatejšie a nenechať sa viesť vášňami do priepasti. Môj priateľ je presvedčený, že vojna by sa nemala skončiť, kým Rusko nebude úplne zahnané späť do predvojnových hraníc a Ukrajina nezíska späť Krym. Povedal som mu, že je to úplne nereálne, že je to recept na večnú vojnu. Myslí si, že som úplne pomýlený ruským imperializmom a že morálne zlyhávam, keď nepodporujem Ukrajinu. Dostali sme sa do slepej uličky.

Na tento rozhovor som si spomenul dnes ráno, keď som si prečítal tento článok v National Interest od Balázsa Orbána, politického riaditeľa premiéra Viktora Orbána (nie je príbuzný) a najvýznamnejšieho politického mysliteľa v Maďarsku. Píše o vojne:

O viac ako sto rokov neskôr nás opäť prenasledujú príznaky roku 1914, keď [Európa](#) zaspala v konflikte, ktorý nemôže vyhrať. Rusko začalo ideologickú vojnu so Západom, zatiaľ čo Západ sa považuje za strážcu liberálneho svetového poriadku. Obe strany dávajú nesprávne odpovede na nesprávne otázky, pretože sú rovnako rukojemníkmi svojich imperiálnych ideológií a úzkoprsého myslenia. V posledných mesiacoch sa ukázalo, že všetky strany masívne zle odhadli situáciu. Európa, energetický trpaslík, sa snaží vyvíjať tlak na Rusko, energetického titána, pomocou sankcií. Tento pokus je zjavne márný a viditeľne ničí ekonomiky členských štátov EÚ. Bojujúce strany si navzájom útočia aj na kritickú infraštruktúru, pričom počet civilných obetí na tejto ceste neustále rastie. Mobilizácia ruskej armády znamená prehĺbenie konfliktu a v tejto nebezpečnej chvíli sa čoraz častejšie ozývajú hlasy, ktoré vyzývajú Západ, aby sa priamo zapojil, aj keby to malo znamenať možnú eskaláciu cez jadrový prah. Západoeurópania sú teraz možno len spúšťačmi, pretože mladšie, novšie generácie si už nepamätajú realitu vojny a druh utrpenia, ktoré prináša bežným občanom.

Áno, to je vec, ktorá ma najviac zaujala, keď som sa rozprával s obyčajnými Maďarmi na jar tohto roku, v dňoch bezprostredne po ruskej invázii. Každý z nich spomínal na podrobné príbehy, ktoré im o obliehaní Budapešti na konci druhej svetovej vojny rozprávali ich rodičia alebo starí rodičia. Bola to jedna z najintenzívnejších bitiek celej vojny. Dôrazne vás vyzývam, aby ste si na YouTube pozreli tento [dokumentárny film o obliehaní](#) - v maďarčine s anglickými titulkami -, pretože takmer neznesiteľnou intenzitou približuje hrôzy vojny. V skutočnosti som minulý týždeň večeral s maďarskou priateľkou, ktorá sa práve vrátila z Ukrajiny, kde v mene svojej charitatívnej siete pomáhala doručovať humanitárnu pomoc. Uviedla, že obyčajní Ukrajinci, s ktorými sa rozprávala, sú vyčerpaní a chcú len, aby sa vojna skončila. Aby sme si boli istí, aj Poliaci vedia veľa o hrôzach vojny, keďže zažili strastiplnú druhú svetovú vojnu!

Viac Balazs Orban:

V roku 1914 sme my Maďari boli najhlasnejšími kritikmi vojny a sme odhodlaní tento postoj zastávať aj o sto rokov neskôr. Gróf István Tisza, vtedajší predseda maďarskej vlády, ako prvý upozornil, že vojna nebude mať víťazov. Dnes to isté robí premiér Viktor Orbán, ktorý sa stal najhlasnejším kritikom vojny, keď zdôrazňuje, že musíme vyzvať na okamžité prímerie, pretože inak vojna nemá konca.

To je pravda. Ale kto okrem Maďarov chce ukončiť vojnu? Včera dvaja vplyvní republikánski kongresmani, obaja budú viesť výbory, ktoré sa budú zaoberať zapojením USA do vojny na Ukrajine, vystúpili v relácii ABC This Week a vyhlásili svoj hyper-jastrabí postoj k Ukrajine. Otvorená šeková knižka USA pre vojnu bude pokračovať, pričom jej koniec je v nedohľadne.

Ron DeSantis nám dáva nádej na realistický prístup. Daniel McCarthy píše:

DeSantis je podobne ako Trump na "odvážnej" strane. Dôkazy naznačujú, že DeSantis je tiež proti vojnám so zmenou režimu.

V roku 2013, počas DeSantisovho prvého roku v Kongrese, Obama vážne uvažoval o vojenskom zásahu v Sýrii proti režimu Bašára Asada. Bushov pól Republikánskej strany, ktorý v Senáte zastupoval John McCain, bol za túto vojnu. DeSantis nebol. Uviedol to vo vyhlásení na Facebooku:

Obamova administratíva nestanovila jasný cieľ použitia vojenskej sily v Sýrii, a už vôbec nie plán na dosiahnutie tohto cieľa. Je to o to problematickejšie, že v Sýrii prebieha občianska vojna, v ktorej Asadova diktatúra (podporovaná Iránom a Hizballáhom) bojuje proti takzvaným povstalcem, medzi ktorými sú sunnitskí islamskí nadradenci a bojovníci al-Káidy.

Inými slovami, Spojené štáty nemajú záujem pomáhať ani jednej strane konfliktu, ani rozhodovať občiansku vojnu medzi týmito bojujúcimi protiamerickými frakciami. Navyše existuje nebezpečenstvo, že zle naplánovaný alebo polovičatý americký útok by mohol uľahčiť teroristickým skupinám získať práve ten typ chemických zbraní, ktoré Al-Káida a iné skupiny už dlho chcú použiť proti Amerike.

DeSantis je tvrdým kritikom režimov v Teheráne a Havane, ale prejavil menší sklon k vojenskému intervencionizmu ako Obama. Bol hlasom za zdržanlivosť v čase, keď republikáni mohli rovnako výhodne kritizovať Obamu za nedostatočnú agresivitu. Aj keď to nie je dôkazom toho, že DeSantis by sa v prípade, že by bol prezidentom, vyhol konfliktom o zmenu režimu a vojnám kvôli podozreniu z použitia zbraní hromadného ničenia, je to sľubný náznak. Je to tiež v ostrom kontraste s niektorými inými budúcimi republikánskymi uchádzačmi o prezidentský úrad v roku 2024. Napríklad Mike Pompeo, ktorý bol v roku 2013 tiež v Kongrese, podporoval útok na Sýriu.

Dúfajme."

ZDROJ: [theamericanconservative.com/realism-and-the-ukraine-war/https://www.theamericanconservative.com/realism-and-the-ukraine-war](https://www.theamericanconservative.com/realism-and-the-ukraine-war/)

Překlad: HSP